fotbal

Jucătorii de la Electronica Obor au cîștigat derbiul seriei I a diviziei B învingînd pe Metalul București cu 2—0. (Față din meciul Electronica Obor — Metalul București)
Foto: TR. GEORGESCU

ȘTIRI LA ZI

Azi, pe stadionul Giulești:

MECIUL DE CUPĂ

JIUL—VAGONUL ARAD

Meciul Jiul Petroșeni — Vagonul Arad, contînd pentru optimile „Cupei României", se dispută azi pe Giulești începînd de la ora 16.

„Optimile" în țară

BRAȘOV: Petrolul — Dinamo Bacău;
PITEȘTI: Rapid — Universitatea Craiova;
SIBIU: C.F.R. Timișoara — A.S.A. Tg. Mureș;
PLOIEȘTI: Politehnica Iași — F.C. Argeș;
CRAIOVA: Politehnica Timișoara — Steaua;
BACĂU: Chimia Suceava — Dinamo București;
RM. VÎLCEA: Universitatea Cluj — Progresul București.

La Constanța:

FARUL — GENÇLERBIRLIGI (ANKARA), MECI ÎN „CUPA BALCANICĂ"

Azi se dispută la Constanța partida Farul — Gençlerbirligi (Ankara), din cadrul „Cupei Balcanice". Jocul va fi arbitrat de RAMIZ PRELJA (Albania). Din partea secretariatului „Cupei Balcanice" a venit, ca observator la acest joc, V. Merdgeanov (Bulgaria).

Revanșa acestui meci se va disputa la 22 mai la Ankara.

Metalul Tîrgoviște — K.T.P. (Finlanda) 4-2 (2-1)

În cadrul turneului pe care-l întreprinde în țara noastră, echipa finlandeză K.T.P. a întîlnit ieri, la Tîrgoviște, echipa Metalul din localitate. Partida s-a încheiat cu scorul de 4—2 în favoarea gazdelor.

M. AVANU — coresp. principal

Mîine, meci internațional pe „Metalul"

Complexul sportiv Metalul (Pantelimon — la capătul tramvaiului 14) găzduiește joi, cu începere de la ora 16, partida internațională de fotbal dintre METALUL BUCUREȘTI și KOTKAN TYOEVAEEN PALLOILIJAT, echipă din prima ligă a campionatului de fotbal al Finlandei.

Silviu Ploeșteanu în vizită la redacție

Ieri dimineață am primit la redacție vizita lui Silviu Ploeșteanu, antrenorul echipei Steagul roșu Brașov. Cu acest prilej el ne-a făcut cunoscut că este perfect sănătos, că s-a ocupat de pregătirea echipei pînă în ziua de vineri 29 martie și că nu a solicitat nici un concediu conducerii clubului brașovean. El și-a manifestat nedumerirea față de știrile apărute în presă în legătură cu starea sănătății sale. Din relatările lui Silviu Ploeșteanu reiese deci că atît corespondentul nostru din Brașov, cît și trimisul ziarului la meciul de duminică au fost informați eronat de unii membri ai consiliului clubului Steagul roșu.

În legătură cu această situație ciudată vom reveni.

CÎND COLEGIUL CENTRAL AL ARBITRILOR SE OPUNE

Oricine știe că, în țara noastră, există o deosebită preocupare pentru promovarea elementelor tinere, cu perspective, în toate domeniile de activitate, ceea ce aduce după sine instaurarea unui stil de muncă mai dinamic și, în orice caz, susceptibil de progres.

Am spus oricine, mai puțin însă Colegiul central al arbitrilor de fotbal. Par, să dau explicațiile necesare.

Înaintea începerii campionatului 1967—1968, pe baza instrucțiunilor Federației române de fotbal, Colegiul municipal București al arbitrilor a făcut propuneri pentru lotul republican de arbitri. **Instrucțiunile cereau să se facă propuneri și de arbitri noi, tocmai pentru împrospătarea lotului actual.**

Colegiul municipal a propus 13 arbitri noi. Printre ei, oameni de o mare probitate ca **Ilie Puia**, conferențiar universitar, **Miron Matei**, medic, **Alex. Voinea**, funcționar superior în Ministerul comerțului exterior, **Marin Stan**, muncitor fruntaș la Uzina de mașini electrice. **Din motive greu de înțeles**, DIN ACEST NUMĂR DE 13 ARBITRI, NUMAI UN ARBITRU A FOST PRIMIT ÎN LOTUL REPUBLICAN.

S-au agitat bieții oameni, au făcut memorii, am mai discutat și noi cu secretariatul Federației române de fotbal, dar totul a fost zadarnic: **Colegiul central al arbitrilor opusese un veto categoric.**

Considerăm problema definitiv încheiată, „lotul" rămînînd o oază unde nu poate pătrunde oricine și oricum.

Iată, însă, că **s-a ivit posibilitatea de a se rezolva situația, în condițiuni perfect regulamentare.** În primăvara acestui an, tot pe baza unor instrucțiuni primite din partea Federației române de fotbal, s-a efectuat o vizită medicală foarte riguroasă pentru arbitrii din lotul republican. În urma acestui consult medical, 8 arbitri au fost declarați inapți. Printre ei, Gheorghe N. George, Vasile Murgășanu, Alexandru Tenescu ș.a. La aceștia trebuie adăugați Alexandru Grigorescu, plecat peste hotare pînă la sfîrșitul campionatului și Nicolae Tătaru, care a devenit incompatibil, fiind antrenorul echipei de tineret Steaua.

Cum era și firesc, **pentru locurile vacante am propus aceiași arbitri de anul trecut, în aceeași ordine valorică. În felul acesta se putea repara o gravă eroare, se făcea un act de legitimă dreptate.** În continuare, însă, COLEGIUL CENTRAL AL ARBITRILOR A OPRIT ACCESUL CELOR TINERI ÎN LOTUL REPUBLICAN. S-au făcut numeroase adrese semnate, sigilate, parafate. Totul a fost inutil. **Nu vrea Colegiul, în frunte cu președintele său, tov. Andrei Rădulescu. Nu vrea și pace!** Fără explicații și comentarii. De lotul republicat dispune — probabil — în mod discreționar, doar Colegiul, fără a da socoteală nimănui, nici chiar F. R. Fotbal.

Să fie de vină numărul arbitrilor solicitanți — 13 — care ar putea purta ghinion unor persoane aflate de vreo șase ani la conducerea Colegiului central al arbitrilor? Tot ce se poate. Sau faptul că aceștia, fiind tineri, ar aduce un suflu nou în arbitraj, ceea ce, probabil, nu ar conveni membrilor actualului colegiu central?

> Poate că a venit totuși momentul să urmăm și noi exemplul țărilor cu fotbal avansat din lume (Anglia, Italia, Brazilia etc) unde, COLEGIILE CENTRALE ALE ARBITRILOR ȘI COLEGIILE TERITORIALE SÎNT FORMATE DIN ARBITRI ONORIFICI, CARE ȘI-AU ÎNCETAT ACTIVITATEA PRACTICĂ DE CAVALERI AI FLUIERULUI.
>
> La noi, mă gîndesc în acest sens la: **Emil Kroner, Iancu Ceaureanu, Mircea Crușescu, C. Mitran, Al. Costeanu**, bine cunoscuți și apreciați pentru statele lor de serviciu în slujba fotbalului.

Colegiile, formate din oameni care nu mai arbitrează, vor putea avea în rîndul lor și un arbitru, cu vot consultativ, ca reprezentant al arbitrilor activi.

Cred că așa vor fi evitate relațiile neprincipiale dintre arbitri, se va crea un climat sănătos, propice progresului continuu, în care selecțiunea se va face pe criterii obiective.

prof. Traian TOMESCU
metodist de fotbal al Consiliului municipal pentru educație fizică și sport București

AU ECHIPELE BUCUREȘTENE AVANTAJUL TERENULUI?

(Urmare din pag. 1)

din cauză că respectivul public este, dragă doamne! prea obiectiv și, în consecință imparțial. NU! El „merge" aproape din oficiu cu echipa din provincie. Fie că ea joacă sau nu joacă mai bine decît echipa bucureșteană în cauză. Oricare formație vizitatoare (ne referim la divizia A, desigur) are, la București, o „galerie" de care unsprezecele local de puține ori poate beneficia. Curios? Și da, și nu. Explicația — căci, vedeți, există o explicație — este, totuși, foarte simplă. Dacă joacă — să zicem — „Dinamo", toți suporterii „Stelei" „Rapidului" sau „Progresului", altfel, după cum prea bine se știe, adversari de nereconciliat, se înțeleg de minune în a-i încuraja pe cei din provincie și în a-i — cel puțin — persifla pe bucureșteni. Dacă mai cade și un gol în poarta lui „Dinamo", stadionul devine o explozie de fericire. Cînd joacă „Rapid", figura se repetă, numai că acum în corul celor ce-i încurajează vădit subiectiv pe oaspeți, suporterii „Rapidului" cedează locul celor de la „Dinamo" care, vezi bine, acum vor și ei să... NU cîștige echipa bucureșteană. Și, caruselul acesta ilogic al rezervelor declarate față de formațiile bucureștene continuă — continuă cu avantaje de simpatii și încurajări fals create și, oricum, tendențios adresate echipelor oaspe. Din acest punct de vedere, fiecare echipă bucureșteană cînd joacă acasă aproape că este lipsită de avantajul terenului sau, în orice caz, beneficiază de el într-o măsură mult mai mică decît formația din provincie.

După această remarcă s-ar putea spune că pledăm pentru instaurarea unui patriotism local? Da! În limitele de obiectivitate arătate mai sus. Pentru că e, oricum, mai firesc să fie așa, decît să vedem ce se întîmplă cu echipele bucureștene.

...Și celor care își fac un titlu de glorie din excesul rău intenționat de simpatie arătat echipelor din provincie le recomandăm să încerce, măcar o singură dată, să asiste la un meci susținut în provincie de către o echipă bucureșteană. Să asiste și să aprecieze singuri, corect, condițiile nete de inferioritate pe care le au, acolo, formațiile bucureștene. Pentru că acolo, într-adevăr, există un avantaj al terenului mai corect sau — cel mai adesea — mai puțin corect folosit.

Ne întrebăm, în încheierea acestor rînduri, de ce atunci cînd joacă pe terenul propriu fotbaliștii bucureșteni să nu aibă și ei — ca oricare alții în situații de joc at home — acest avantaj al terenului? Acasă sau în provincie, ei se simt tot în ... deplasare. Oare ei n-au acces la acest avantaj universal practicat?

În orice caz, e cert că avînd de partea lor acest atu al „galeriei", fotbaliștii bucureșteni s-ar simți mai în siguranță, ar juca mai relaxat. Adică, cert, mai bine. În felul acesta ar cîștiga și ei — ar cîștiga spectacolul în sine și, în definitiv, și calitatea fotbalului.

Și n-ar fi rău de loc!

PE MARGINEA CAMPIONATULUI DE TINERET

OPINIILE ANTRENORULUI TRAIAN IONESCU

În activitatea sa, Traian Ionescu a lucrat mulți ani cu juniorii și tinerii fotbaliști. În prezent, conduce pregătirile echipei de tineret a clubului Dinamo București.

— Cum apreciați că a început să prindă contur ideea reînființării campionatului de tineret?

— Idee salutară, dar tradusă în fapt cu mijloace aproximative, care peste doi-trei ani ar putea-o compromite.

— Ce trebuie să reprezinte această competiție?

— Ea trebuie înțeleasă ca o modalitate de selecție, de instruire și de maturizare prin competiție. Dar, mai ales un instrument educativ. Pe fondul de educație generală, specific oricărui tînăr, trebuie grefată acea nuanță particulară sportivului de performanță, determinantă pentru dăruirea și realizările sale.

— Considerați că în actualele echipe de tineret au fost promovați jucători după certificatul talentului?

— Nici vorbă de așa ceva, datorită anacronicei noastre concepții despre transferări. Unul dintre factorii puternic stimulatorii ai fotbalului dintr-o țară este operațiunea de transferare. Ea servește (acolo unde e bine reglementată) două obiective: promovarea talentelor pe verticală; formarea unor echipe mari și a unor jucători de clasă. Unul din principiile transferărilor ar trebui să fie: fără dezlegare, de la inferior la superior. La noi, nu se înțelege această necesitate. În loc să fie lesne promovați toți tinerii dotați și să fie formate echipe puternice, se acordă prioritate intereselor echipelor din campionatele județene, lipsite de perspectiva performanței, dar specializate în lamentări și în intervenții de tot felul. Pentru interesele acestora sînt sacrificate interesele naționale ale fotbalului.

— După ce criterii ar trebui să fie selecționați tinerii fotbaliști?

— După necesitățile echipei de seniori și în conformitate cu trăsăturile fotbalului modern de factură internațională. Printre altele, trebuie avute în vedere calitățile fizice, tehnice, biologice (capacitate de efort și de refacere), psihice (echilibru nervos în fața dificultăților competiționale, memorie motrică) și, în sfîrșit, de ordin moral (acel profil interior specific sportivului de performanță).

— Ce trăsături distinge instruirea lor de cea a seniorilor?

— Diferența este netă. Antrenamentul fotbaliștilor din echipele de seniori este dominat de imperativele competiției. La echipele de tineret, determinante sînt necesitățile de perfecționare individuală (tehnice și educative), competiția fiind mijlocul de verificare a celor asimilate. Iată de ce, aici sînt necesare cicluri de antrenament de 3—6 săptămîni, dar durata acestora diferă după particularitățile echipei și ale jucătorilor.

Jucătorii trebuie multilateral pregătiți, fond indispensabil specializării ulterioare pe un anumit post. Cît timp domină aspectele de însușire și perfecționare tehnico-tactică, intensitatea antrenamentelor va oscila: micămedie. Cînd deprinderile ating treapta automatizării, atunci devine necesară accentuarea intensității și dificultății efortului, pentru concordanță cu realitatea competiției.

— Personalitatea unor tineri fotbaliști de 19—20 ani trece printr-o serie de restructurări, firești pînă la un punct, cu numeroase adaosuri nefaste, la un moment dat. Cum explicați aceste fenomene critice? Cum ar putea fi amendate?

— Se întîlnesc o serie de particularități datorate acestei perioade de virstă (gînduri pentru viitorul său, probleme de ordin afectiv etc), cu o inevitabilă popularitate, tradusă prin admirația publicului, sau prin atitudinea conciliantă a unor conducători sentimentali. Această interferență, precum și alte elemente bulversează și derutează niște caractere fragile încă. Ca remediu, cred în eficacitatea unui climat (în interiorul clubului), sobru, netolerant, păstrat prin aplicarea unor sancțiuni severe și prin eliminarea tuturor celor înapți de sacrificii și devotament.

— Momentul final care marchează împlinirea unui tînăr fotbalist este promovarea în echipa de seniori. Este delicat, decisiv, poate consolida sau crea complexe negative, pretinde tact deosebit. Cum îl vedeți pregătit și dirijat?

— Promovarea este mai mult un proces decît un moment. El începe cu mult înainte de introducerea tînărului în prima formație și sfîrșește abia după ce încrederea lui s-a consolidat și acomodarea s-a realizat. Promovarea devine oportună cînd pregătirea fizică și tehnică sînt solide. Antrenorul trebuie să determine jucătorii mai virstnici să-l primească cu afecțiune, să-l încurajeze, să-l ajute. Tînărul va fi introdus mai întîi în jocuri școală sau amicale, într-un plan tactic consonant cu aptitudinile sale. El va fi scos din formație, chiar în timpul jocului, atunci cînd obosește, sau cînd partida capătă trăsături de duritate, ca să nu devină fricos. Nu trebuie să fie admonestat în public, nici chiar față de colegi. În perioada aceea de neîncredere, de labilitate, antrenorul trebuie să se refere mai mult la calitățile și realizările lui, decît la reversele negative și să-i întocmească un program de pregătire echilibrat în componentele sale: antrenament-competiție-odihnă.

Interviu realizat de
Remus BOGDAN

P.S. Duminica trecută au fost aminate două meciuri de tineret (Steaua—Farul și Dinamo București—F.C. Argeș), pe motiv că aceste echipe dădeau jucători naționalei de juniori. Aflî de înrădăcinat, de reflex a ajuns fenomenul amînării încît apare și într-o competiție unde rezultatele n-au nici o importanță. Învățul n-are și dezvăț?

PROMOVAȚI ȘI CORIGENȚI...

Unele constatări pe marginea finalelor campionatelor naționale de juniori mici (pînă la 16 ani)

O primă constatare după finalele campionatelor naționale de scrimă rezervate juniorilor: cel mai bine, sub raport valoric, s-au prezentat floretistele. Din rîndul celor aproape 40 de sportive care s-au aliniat în fața planșelor, *aproape o treime pot intra în discuție pentru un lot de perspectivă mai larg.* Finala a fost dominată, conform previziunilor, de tînăra *Eva Lenghel* din Satu Mare. Dar, foarte aproape de posibilitățile actualei campioane se află și *Luminița Popescu*, și *Nidia Barbu*, și *Gabriela Ștefănescu*, și *Mariana Ostafi*, și *Viorica Dragu*, toate sportivele care au intrat în finala de 8. Mai mult, antrenorii ar putea avea în vedere și alte trăgătoare *(Magdalena Bartoș, Rodica Onu, Daniela Ionescu, Maria Cornea* etc.) care au rămas pe traseu, mai exact în semifinale, unde asalturile au fost la fel de tari, de echilibrate ca și în finală.

Este, desigur, îmbucurător să constatăm că floreta noastră feminină de perspectivă merge pe un drum bun, că există suficiente elemente capabile să asigure, la timpul respectiv, trăgătoare pentru primul lot al țării.

Nu la fel se prezintă situația la floretă băieți. Tehnica celor mai mulți dintre concurenți a fost slabă, chiar sub nivelul unor sportivi juniori. Excepțiile — *Ursovici* și *Meleca* — nu pot să împlinească un gol evident. În plus, tinerii noștri floretiști nu manifestă suficientă combativitate pe planșă. Multe din asalturile lor au lăsat impresia că trăgătorii prezenți nu vizează un titlu de campion al țării, ci că fac un fel de floretă de... salon. Ne așteptam mai mult de la *Hetz* și *Ruff*, de la *Csorba* și *Fălticeanu*. Credem, de asemenea, că *Logan* s-ar fi putut clasa mai bine, dacă indisponibilitatea din ultimele săptămîni nu l-ar fi ținut departe de antrenamente. O surpriză, tînărul *Jost* din Orașul Gh. Gheorghiu-Dej, finalist al probei după 5—6 luni de scrimă. O frumoasă performanță la care și-a adus contribuția și antrenorul său, *ing. Krestel*, un fost scrimer. Așteptăm confirmarea.

După floretă fete, în ordine valorică, pe locul 2 s-a prezentat spada. S-a văzut limpede că marea majoritate a trăgătorilor și-au însușit procedee tehnice dintre cele mai avansate, că ei au fost formați de la început, de ordin moral (acel profil interior specific sportivului de performanță).

— Ce trăsături distinge instruirea lor de cea a seniorilor?

— Diferența este netă. Antrenamentul fotbaliștilor din echipele de seniori este dominat de imperativele competiției. La echipele de tineret, determinante sînt necesitățile de perfecționare individuală (tehnice și educative), competiția fiind mijlocul de verificare a celor asimilate. Iată de ce, aici sînt necesare cicluri de antrenament de 3—6 săptămîni, dar durata acestora diferă după particularitățile echipei și ale jucătorilor.

Jucătorii trebuie multilateral pregătiți, fond indispensabil specializării ulterioare pe un anumit post. Cît timp domină aspectele de însușire și perfecționare tehnico-tactică, intensitatea antrenamentelor va oscila: micămedie. Cînd deprinderile ating treapta automatizării, atunci devine necesară accentuarea intensității și dificultății efortului, pentru concordanță cu realitatea competiției.

— Personalitatea unor tineri fotbaliști de 19—20 ani trece printr-o serie de restructurări, firești pînă la un punct, cu numeroase adaosuri nefaste, la un moment dat. Cum explicați aceste fenomene critice? Cum ar putea fi amendate?

— Se întîlnesc o serie de particularități datorate acestei perioade de virstă (gînduri pentru viitorul său, probleme de ordin afectiv etc), cu o inevitabilă popularitate, tradusă prin admirația publicului, sau prin atitudinea conciliantă a unor conducători sentimentali. Această interferență, precum și alte elemente bulversează și derutează niște caractere fragile încă. Ca remediu, cred în eficacitatea unui climat (în interiorul clubului), sobru, netolerant, păstrat prin aplicarea unor sancțiuni severe și prin eliminarea tuturor celor înapți de sacrificii și devotament.

— Momentul final care marchează împlinirea unui tînăr fotbalist este promovarea în echipa de seniori. Este delicat, decisiv, poate consolida sau crea complexe negative, pretinde tact deosebit. Cum îl vedeți pregătit și dirijat?

— Promovarea este mai mult un proces decît un moment. El începe cu mult înainte de introducerea tînărului în prima formație și sfîrșește abia după ce încrederea lui s-a consolidat și acomodarea s-a realizat. Promovarea devine oportună cînd pregătirea fizică și tehnică sînt solide. Antrenorul trebuie să determine jucătorii mai virstnici să-l primească cu afecțiune, să-l încurajeze, să-l ajute. Tînărul va fi introdus mai întîi în jocuri școală sau amicale, într-un plan tactic consonant cu aptitudinile sale. El va fi scos din formație, chiar în timpul jocului, atunci cînd obosește, sau cînd partida capătă trăsături de duritate, ca să nu devină fricos. Nu trebuie să fie admonestat în public, nici chiar față de colegi. În perioada aceea de neîncredere, de labilitate, antrenorul trebuie să se refere mai mult la calitățile și realizările lui, decît la reversele negative și să-i întocmească un program de pregătire echilibrat în componentele sale: antrenament-competiție-odihnă.

Interviu realizat de
Remus BOGDAN

P.S. Duminica trecută au fost aminate două meciuri de tineret (Steaua—Farul și Dinamo București—F.C. Argeș), pe motiv că aceste echipe dădeau jucători naționalei de juniori. Aflî de înrădăcinat, de reflex a ajuns fenomenul amînării încît apare și într-o competiție unde rezultatele n-au nici o importanță. Învățul n-are și dezvăț?

Campionul de spadă Dan Podeanu (stînga), în plin asalt
Foto: V. BARBU

CUM STIMULAȚI ACTIVITATEA SPORTIVĂ DE MASĂ?

(Urmare din pag. 1)

nu s-a interesat ani de zile de nevoile sportivilor. Dorim să reînviem tradiția sportivă și am început, încă din iarnă, prin amenajarea unui patinoar natural, pe care l-am împrejmuit cu gard de sîrmă. În zilele următoare, îl vom transforma în terenuri de baschet, volei și tenis. La 50 de metri de patinoar se află o clădire veche, unde vom amenaja vestiare, cabine pentru arbitri și un grup sanitar.

Fotbalul are și în fabrica noastră cei mai mulți prieteni. Consiliul popular ne-a repartizat un teren viran, situat vizavi de ateliere, iar secția de proiectare din fabrică ne-a furnizat documentația tehnică pentru terenul de fotbal și pistă de aeromodelism.

Ce am mai întreprins pe linia dezvoltării bazei materiale? S-a reparat o încăpere, pe care am dat-o în folosința secției de radio-amatori, am cumpărat materiale și echipament în valoare de peste 15 000 lei".

★

Clubul sportiv de la „Industria sîrmei" din Cîmpia Turzii, care grupează 12 asociații pe secții de producție, dispune de o bază sportivă de invidiat. Tinerii de aici au la dispoziție un stadion cu pistă de atletism, mai multe terenuri de tenis, volei și baschet, o arenă de popice, precum și o frumoasă sală, care poate găzdui jocuri de handbal, reuniuni de box și alte manifestări de amploare.

Conducerea clubului se preocupă în aceste zile de înființarea unei puternice secții de atletism. Discuția pe această temă cu tov. Gh. Hebean, președintele comitetului sindical al uzinei, a fost edificatoare.

„Avem deja echipament, începînd cu pantofi cu cuie și terminînd cu treninguri, pentru 25 de atleți. Am mai cumpărat recent sulițe, discuri și alte materiale necesare antrenamentelor. Vom dota secția de atletism cu echipament și material pentru 50 de atleți. De la 15 ianuarie am angajat, cu o jumătate de normă, pe antrenorul Iosif Pataki. Pînă acum, pregătirile au avut loc în sala de sport. Tinerii din uzină, ca și cei peste 1 500 de elevi de la grupul școlar, formează o bună pepinieră, din care antrenorul Pataki va selecționa pe viitorii atleți fruntași".

★

În Capitală, am poposit la țesătoria „Suveica", unde 75 la sută dintre salariați sînt femei.

„Se fac interesante propuneri pentru inițierea unor întreceri sportive inter-secții, ne spune președinta comitetului sindical, tov. Ștefania Tudorache. **Din păcate, deocamdată nu putem satisface toate dorințele tinerilor, întrucît activitatea sportivă este limitată din lipsa unui teren. De aceea, am inclus în contractul colectiv pe anul 1968 — ca o măsură comună a conducerii fabricii și comitetului sindical — amenajarea unor terenuri de sport — pentru volei și handbal, jocuri mult îndrăgite de fetele noastre. La unitatea B s-a dat în folosință un club pentru șah și tenis de masă".**

★

Răspunsurile sînt în unison. Pretutindeni există preocupare pentru lărgirea bazei materiale, atît de necesară organizării activității sportive. E vorba, însă, deocamdată de proiecte. Pe cînd vor deveni peste tot realități?

Șoptereanu 68,2 — Costa 68,9

(Urmare din pag. 1)

sosind după 1:27,7, timp care se află la numai patru zecimi de cel mai valoros record al țării.

Dovedind o dată în plus resursele de care dispune, Vl. Moraru a reușit să treacă granița celor 2:20,0 într-o cursă solitară de 200 m mixt (replica lui Belea a fost destul de palidă), realizînd 2:19,8, cifră de valoare europeană. Note bune și pentru evoluțiile lui D. Gheorghe (4:40,2 la 400 m liber) și M. Movanu (67,2 la 100 m și 2:23,7 la 200 m spate), realizînd **noi recorduri de juniori mici,** ca și cea a Monicăi Horvath, cea mai bună în proba de 200 m mixt.

În fine, o agreabilă surpriză ne-a oferit și ștafeta de 4x200 m liber a clubului Steaua, care a spulberat (cu 10 sec.) recordul echipei naționale.

ANCA ANDREI ȘI-A DUBLAT SUCCESUL

Probele spatiștilor au dominat întrecerile celei de a 5-a reuniuni. În cursa de 200 m a seniorilor, protagoniștii au plecat destul de lent. T. Șerban avea după 4 lungimi un avans de un metru pe care pînă la 150 m și l-a mărit. Finișul lui Giurasa a fost însă irezistibil astfel că reșițeanul (2:20,4) l-a întrecut pe Șerban (2:20,8) chiar pe linia de sosire. Proba fetelor a fost la fel de palpitantă, decisă oarecum de întoarceri. Pe primele lungimi, Cristina Balaban nu a greșit nici un viraj, spre deosebire de mai tînăra sa adversară Anca Andrei, luînd un ușor avantaj (1:13,2 la 100 m). A 5-a întoarcere i-a fost însă fatală. Din acest moment Anca Andrei a sprintat decisiv, obținînd o nouă victorie mult aplaudată. Timpul realizat de reșițeancă (2:32,8) este de valoare europeană.

REZULTATE.

JUNIORI: 400 m liber (f): 1. D. Coroiu (Șc. sp. Reșița) 5:19,8; 2. C. Cehanzuc (Șc. sp. 2) 5:26,6; 400 m liber (b): 1. D. Gheorghe (C.S.Ș.) 4:40,2 — nou record; 2. E. Almer (Șc. sp. R-ța) 4:43,6; 200 m spate (f): 1. Z. Erdeli (C.S.M. Cluj) 2:46,1; 2. D. Mezinca (Șc. sp. R-ța) 2:47,4; 200 m spate (b): 1. M. Movanu (Șc. sp. 2) 2:23,7 — nou record; 100 m spate (b): 1. M. Movanu 67,2 (r.p.); 2. E. Manolescu (Șc. sp. 2) 72,2 (r.p.); 100 m spate (f): 1. Z. Erdeli 1:17,6; 2. R. Höcher (Șc. sp. R-ța) 1:19,0; 200 m mixt (b): 1. D. Turcanu (Șc. sp. 2) 2:32,3; 2. M. Movanu 2:35,2; 200 m mixt (f): 1. D. Mezinca 2:51,2; 4x200 m liber (b): 1. Steaua 9:23,9; 4x200 m liber (f): 1. Șc. sp. R-ța 11:04,9.

SENIORI: 200 m mixt (f): 1. M. Horvath (Șc. sp. R-ța) 2:44,6; 2. N. Ștefănescu (Rapid) 2:45,1; 200 m mixt (b): 1. Vl. Moraru (Steaua) 2:19,8 — nou record; 2. Vl Belea (Șc. sp. 2) 2:24,0; 100 m bras (f): 1. C. Stănescu (Dinamo) 1:21,7; 2. E. Silianu (Steaua) 1:22,2; 3. G. Manafu (Șc. sp. Galați) 1:22,4; 100 m bras (b): 1. A. Șoptereanu (Steaua) 68,2 — nou record; 2. V. Costa (Polit. Timișoara) 68,9 (r.p.); 3. P. Teodorescu (Steaua) 71,0 (r.p.); 4x200 m liber (b): 1. Steaua 8:27,6 — nou record; 400 m liber (b): 1. G. Göter (Steaua) 4:34,9 (r.p.); 2. D. Naghi (Mureșul) 4:39,8; 400 m liber (f): 1. E. Schuler (Șc sp. 2) 5:25,5; 200 m spate (b): 1. Z. Giurasa (Olimpia R-ța) 2:20,4; 2. T. Șerban (Dinamo) 2:20,8 (r.p.); 3. A. Marin (C.S.Ș.) 2:25,3 (r.p.); 200 m spate (f): 1. A. Andrei (Șc. sp. R-ța) 2:32,8 — record de junioare; 2. Cristina Balaban (Dinamo) 2:36,0.